

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato: 31. maj 2006
Dok.: KHE40560
Processretskontoret

Udkast til beredskabsstalepunkt
vedrørende tvangsfulbyrdelse af afgørelser truffet
af voldgiftsnævnet vedrørende biforføgningskader

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål A til
justitsministeren og fødevareministeren vedrørende
forslag til lov om ændring af retsplejeloven og for-
skellige andre love (Politi- og domstolsreform) (L
168) torsdag den 1. juni 2006 kl. 11.00

[Lovforslaget indeholder to ændringer af lov om biavl.

Den ene ændring går ud på at indføre mulighed for, at parterne i
enighed skal kunne vælge at gå direkte til domstolene med en
tvist om en biforføgning (jf. samrådsspørgsmålet).

Den anden ændring går ud på at afskaffe den eksisterende mulighed for umiddelbar tvangsfuldbyrdelse gennem fogedretten (såkaldt eksigibilitet) af afgørelser truffet af voldgiftsnævnet for biforfigningsskader. Hvis skadevolderen ikke frivilligt opfylder nævnets afgørelse, må sagen således indbringes for domstolene. Der henvises herom til pkt. 7.2.3 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger, og som det fremgår heraf, er forslaget navnlig begrundet i, at afgørelser i sager mellem private parter, som umiddelbart skal kunne tvangsfuldbyrdes gennem fogedretten, af principielle grunde bør træffes af domstolene.]

Svar (hvis der spørges om eksigibilitet):

Der findes i dag en regel i lov om biavl om, at en afgørelse fra voldgiftsnævnet for biforfigningsskader kan tvangsfuldbyrdes umiddelbart gennem fogedretten.

Det betyder, at hvis voldgiftsnævnet f.eks. afsiger en kendelse om, at en landmand skal betale 10.000 kr. i erstatning til en biavler, så kan biavleren gå direkte til fogedretten for at få tvangsfuldbyrdet denne afgørelse, hvis landmanden ikke frivilligt betaler.

Med lovforslaget om en politi- og domstolsreform gennemføres det princip, at tvangsfuldbyrdelse gennem fogedretten af afgørelser i sager mellem private som udgangspunkt kun kan ske, hvis afgørelsen er truffet af domstolene.

Muligheden for i sidste ende at anvende tvang over for den enkelte borger i sådanne sager bør efter min opfattelse af principielle grunde som udgangspunkt forbeholdes de tilfælde, hvor der er tale om en domstolsafgørelse. Behandlingen ved domstolene er således omgærdet af særlige retssikkerhedsgarantier, og domstolene er samfundets centrale og primære forum for løsning af retlige konflikter.

Der er redegjort nærmere for disse overvejelser i lovforslagets bemærkninger [pkt. 7.2.3 (afsnit III) i de almindelige bemærkninger], og som det fremgår heraf, finder jeg, at en samlet afvejning af de principielle

synspunkter over for de praktiske fordele f.eks. for den biavler, der har fået medhold i nævnet, må føre til, at muligheden for tvangsfuldbyrdelse af administrative afgørelser bl.a. på biforgiftningsområdet bør afskaffes. Det betyder, at biavleren i givet fald må gå til domstolene, hvis modparten ikke opfylder nævnets afgørelse.

Dette må også ses i sammenhæng med, hvilke muligheder en biavler, som har fået medhold ved nævnet, i øvrigt har for at komme igennem med sit krav mod landmanden. Her vil jeg navnlig fremhæve den særlige inkassoproces, som allerede er gennemført, og den nye småsagsproces, som foreslås med lovforslaget om en politi- og domstolsreform. En biavler, der har fået medhold ved voldgiftsnævnet, kan således få behandlet sager om krav på indtil 50.000 kr. efter en særlig hurtig og enkel procesform ved domstolene [hvis modparten ikke bestrider kravet, men blot ikke betaler: den forenkledede inkassoproces. Hvis modparten bestrider kravet: den nye småsagsproces].

Jeg har i øvrigt forstået, at der er tale om ganske få voldgiftsnævnsager om året, og at den enkelte sag typisk angår et forholdsvis begrænset beløb. Jeg finder derfor heller ikke, at der foreligger særlige praktiske hensyn på biforfigningsområdet, som kan begrunde en fravigelse af det principielle udgangspunkt, som jeg netop har redegjort for.